

Sygn. akt IV U 14/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2014r. w S.

odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. M. prawo do emerytury od dnia 5 grudnia 2013r.

Sygn. akt IV U 14/14

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 10.12.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział S. odmówił wnioskodawcy J. M. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 12-27 z. zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1993 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8 poz. 43) albowiem wnioskodawca nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. M., który wnosi o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury. Odwołujący argumentował, że w lat 1976 – 1996 wykonywał prace w szczególnych warunkach jako maszynista żurawi oraz maszynista podnośnika hydraulicznego. Rodzaj tych prac zawarty jest w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosi o jego oddalenie twierdząc że ubezpieczony przedstawił nie właściwie wypełnione świadectwo pracy w szczególnych warunkach polegające na powołanie się na wykaz C

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku który to wykaz uprawnia jedynie do wzrostu emerytury lub renty.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

- ubezpieczony J. M. ur. (...) złożył wniosek do Oddziału ZUS w S. z dnia 25.11.2013 roku o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy pozwany ZUS zaliczył wnioskodawcy 28 lat 8 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nie składkowych na dzień 01.01.1999 r. Wśród załączonych dokumentów znajdowało się świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawione przez (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. stwierdzające iż J. M. w okresie 10.04.1976 roku do 10.07.1996 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku maszynisty żurawia samochodowego. Jako podstawę prawną wskazano wykaz C dział III punkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku (k. 15 a. e.). Pozwany ZUS uznał iż dokument ten nie daje podstawy do zaliczenia wskazanego w nim okresu zatrudnienia ubezpieczonego jako pracy w warunkach szczególnych ponieważ błędnie wskazano podstawę prawną t. j. wykaz C. W związku z tym organ rentowy przyjął iż wnioskodawca nie wykazał 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Zaskarżony 10.12.2013 roku odmówił J. M. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 24 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd przedstawił dowód z zeznań ubezpieczonego J. M. (k.12 i 19 a. s.) i dowód z akt osobowych ubezpieczonego. Na podstawie tych dowodów Sąd ustalił iż w okresie od 10.04.1976 roku J. M. zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) jako maszynista żurawi samochodowych. Pracę swoją wykonywał na terenie budów prowadzonych przez swojego pracodawcę na terenie S. i okolic. W aktach osobowych znajdują się liczne angaże płacowe które wymieniają stanowisko pracy ubezpieczonego jako maszynista żurawi samochodowych. Przedsiębiorstwo to ogłosiło upadłość i syndyk masy upadłości wystawił świadectwo pracy które w sposób błędny wskazało podstawę prawną dla potrzeb udokumentowania zatrudnienia w warunkach szczególnych wskazując wykaz C powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Zdaniem Sądu Okręgowego błędne powołanie podstawy prawnej nie pozbawia pracownika możliwości zaliczenia jego pracy jako pracy w warunkach szczególnych dla potrzeb uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury. Nie budzi wątpliwości iż ubezpieczony w latach 1976 – 1996 pracował jako maszynista żurawi samochodowych i które to zaliczają się do kategorii ciężkich maszyn budowlanych. Ten rodzaj pracy został zakwalifikowany jako praca w warunkach szczególnych w rozumieniu wykazu A dział V pozycja 3 t. j. pracę maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. W tej sytuacji zdaniem Sądu, sporny okres t. j. 10.04.1976 do 10.07.1996 należy zaliczyć wnioskodawcy jako okres zatrudnienia w warunkach szczególnych. Okres ten przekracza 15 letni minimalny okres zatrudnienia w tej kategorii aby uzyskać prawo do emerytury wieku obniżonym w rozumieniu art. 184 ust. 1, 2 ustawy o FUS z. w. z § 2 ust 1, § 3 i § 4 ust. 1 punkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 roku. Uprawnienie do tego świadczenia ubezpieczony nabył od dnia ukończenia (...) roku życia to jest od(...)roku.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.